

ضرورت سازماندهی زحمتکشان برای لغو قراردادهای موقت

، علاوه بر بی حقوقی گذشته ، از بیمه بیکاری نیز محروم شدند.

رشد پدیده ای به نام «قراردادهای موقت» و رواج گسترده آن امری تصادفی و گذرا نیست. این نوع قراردادهای فرآورده و دستاورد اجرای فرامین صندوق بین المللی پول و بانک جهانی هستند که شالوده سمت گیری اقتصادی - اجتماعی جمهوری اسلامی را (که در برنامه توسعه منجمله برنامه چهارم توسعه بازتاب دارند) ، تشکیل می دهد.

دولت هاشمی رفسنجانی این قراردادهای را در کشور ما به فرمان نهادهای قدرتمند سرمایه داری جهانی

ادامه در صفحه ۴

در شرایط کنونی ، فقط با سازماندهی جنبش اعتراضی و ایجاد سندیکاهای واقعی ، می توان به مقابله با برنامه های - ضد کارگری رژیم ولایت فقیه و از جمله قراردادهای موقت و خواست لغو فوری آن ، پرداخت !

دیوان عدالت اداری جمهوری اسلامی ، دریک اقدام خصمانه و در مقام دفاع از منافع کلان سرمایه داران با رای خود بر معافیت کارگران قراردادی از شمول بیمه بیکاری صحنه گذارد و به آن جنبه قانونی بخشید. با این رای ، کارگران و زحمتکشانی ، که مطابق قراردادهای موقت مشغول به کار هستند

شماره ۶۸۸ ، دوره هشتم
سال بیستم ، ۱۹ خرداد ماه ۱۳۸۳

لابلای خبرها

بورس و خصوصی سازی:

در ادامه سیاست های خصوصی سازی و واگذاری سرنوشت واحدهای تولیدی و خدماتی به بازارهای بورس - بخوان سرمایه های انگلی و قمارخانه یی - هفته گذشته خبرها و اظهار نظرهای فراوانی در این زمینه وجود داشت که ما به چند نمونه ازان اشاره می کنیم:

- وزیر امور اقتصادی و دارایی اعلام کرد: « دولت در نظر دارد در یک سال آینده در مرکز استان ها تالارهای بورس افتتاح کند و آن ها را به زنجیره بازار سرمایه کشور وصل کند. مردم سالاری ۶۳»

- محسن خواجه نوری معاون وزارت کار گفت: « جهت گیری وزارت کار این است که بخش اشتغال و کاریابی ها به سمت خصوصی حرکت کند. ... هم اکنون تعدادی از کاریابی های بخش خصوصی تشکیل شده اند و اگر چه تعدادی از مراکز کاریابی هنوز دولتی است، اما تعداد مؤسسات کاریابی خصوصی بیش تر است. وزارت کار و امور اجتماعی در صدد واگذاری کاریابی های بین المللی به بخش خصوصی است و این کار به حدی پیش رفته که حتا کاریابی های بین المللی انجمن صنفی تشکل های خود را تشکیل داده اند...» روزنامه اقتصاد، یکشنبه ۱۰ خرداد.

ادامه در صفحه ۲

مجلس فرمایشی ارتجاع و تحولات

سیاسی کشور

فراکسیون اکثریت مجلس هفتم با مراجعه انفرادی یا دسته جمعی به ساختمان شورای نگهبان، مراتب قدردانی و تشکر خود را از عملکرد شورای نگهبان در انتخابات مجلس هفتم ابراز کردند. به گفته روزنامه شرق نمایندگان مراجعه کننده از مقاومت و اصرار شورای نگهبان بر موضع خود درباره ردصلاحیت ها بیشترین تشکر را کردند. این نمایندگان به خصوص از نقش آیت الله جنتی دبیر شورا تشکر بیشتری به عمل آوردند.

مجلس هفتم شورای اسلامی یکی از قلابی ترین مجلس های دوران رژیم ولایت فقیه است که نمایندگان، از بسیاری از شهرهای کشور حتی نماینده ۵ درصد از انتخاب کنندگان نیستند. نمایندگان کنونی همان طور که از خبر بالا نیز روشن است تنها به دلیل اقدامات سرکوبگرانه و رد صلاحیت هزاران تن از دیگر نامزدهای انتخاباتی توسط شورای ارتجاع توانسته اند به مجلس راه یابند و در واقع موکلان آنان نه مردم که گروه اندکی از تاریخ اندیشان حاکم بر

نمایندگان هفتمین دوره مجلس تنها به دلیل اقدامات سرکوبگرانه و رد صلاحیت هزاران تن از دیگر نامزدهای انتخاباتی توسط شورای ارتجاع توانسته اند به مجلس راه یابند و در واقع موکلان آنان نه مردم که گروه اندکی از تاریخ اندیشان حاکم بر مبین ما، یعنی ولی فقیه و نوکران و نزدیکان او در شورای نگهبان و سایر نهادهای منتصب به او هستند.

اخبار گوناگونی در زمینه آغاز به کار هفتمین دوره مجلس در رسانه های عمومی کشور انتشار یافت. ارگان های مطبوعاتی و رسانه یی وابسته به دستگاه رهبری رژیم با محکوم کردن مجلس ششم و نمایندگان آن به عنوان «دشمنان اسلام و نظام» اظهار امیدواری کردند که مجلس هفتم مسیر انحرافی مجلس ششم را تصحیح کرده و پایه های «نظام» را تقویت کند. همچنین در خبرها آمده بود که حدود ۲۰۰ نماینده عضو

ادامه در صفحه ۶

مرحله یی جدید در مبارزه مردم عراق بر ضد نیروهای اشغالگر

برگرفته از هفته نامه جهان مردم - ارگان حزب کمونیست آمریکا

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

دلار تصویب شده و در دو ماه اخیر سال ۸۳ نیز ۳۰ طرح سرمایه گذاری خارجی ارایه شده است.

ورشکستگی و فروش واحد های تولیدی و اخراج کارگران:

خبر های زیر نمونه های دیگری است از سیاست ورشکسته سازی واحد های خدماتی و تولیدی در نتیجه سیاست های آزادسازی تجاری، « تجارت به نام تولید» با هدف واگذاری این واحد ها به بخش خصوصی که عمیقاً با سیاست های رانت خواری در هم تنیده است. به علاوه، این سیاست که بیکار شدن کارگران هر چه پیش تری را به دنبال دارد، گواهی است بر ادعاهای رژیم مبنی بر سیاست های اشتغال زایی. چرا که این سیاست ها کارگران شاغل را نیز بیکار می کند، تا چه رسد به ایجاد اشتغال برای بیکاران!

- کارخانه خودرو لنت ایران که در سال ۷۲ با هدف تأمین نیاز لنت داخلی و با پیش رفتن دستگاه ها به بهره برداری رسید و قیمت واقعی آن در حال ۱۰ میلیارد تومان است، قرار است در یک مزایده صوری، زمین، مستغلات و ماشین آلات این کارخانه به قیمت ۴ میلیارد تومان به شرکت برهان دارو واگذار شود. ۲۰۰ کارگر در این کارخانه مشغول به کار بودند که اکنون اخراج شده اند. کارگران اخراجی نیز با ارسال توماری به سازمان بازرسی کل کشور به تعطیلی این کارخانه اعتراض کرده اند.

- کار فرمای کارخانه صوفی آباد کرج در ابتدای سال جاری تصمیم به تعطیلی این کارخانه گرفت و ۲۵۰ کارگر آن را اخراج کرد. کارگران می گویند این کارخانه ۲۵ سال است که ۳ شیفت کار می کند و تولید نخ آن نیز فروش خوبی داشته است. حال معلوم نیست به چه دلیل کارفرما این کارخانه را تعطیل کرده است.

- بیش از ۱۰۰ کارگر کارخانه آما در معرض اخراج و بیکاری هستند. این کارگران با تهیه و ارسال توماری خواهان رسیدگی مسولان به این مشکل شده اند.

- کارخانه ایژ روستا طی یک سال گذشته ۱۴۰ کارگر خود را به دلیل سوخته نبودن کارخانه اخراج کرده است.

- شرکت ملی فولاد ایران که متولی معادن ذغال سنگ کرمان است، با توجه سوخته نبودن این معادن تصمیم به تعطیل کردن آن ها و در نتیجه اخراج بیش از ۳ هزار کارگر شاغل در این معادن گرفته است. این معادن پیش از انقلاب ۱۷ هزار کارگر داشت که همگی مشمول قانون کار بودند. اما در سال های پس از جنگ ضمن خصوصی سازی و « تعدیل نیروی انسانی - بخوان اخراج کارگران - تعداد کارگران آن از ۱۷ هزار به ۳ هزار کاهش یافت. اکنون نیز این عده که از شمول قانون کار خارج شده اند، در معرض خطر اخراج قرار دارند.

- کارخانه ریسندگی و بافندگی کاشان به دلیل بحران ۲۴۰۰ کارگر خود را اخراج کرده و اکنون تعداد کارگران به ۲۴۰۰ کاهش یافته است. اما به دلیل ادامه بحران، احتمال تعطیلی این کارخانه و اخراج کارگران باقی مانده زیاد است.

- مدیران کارخانه مواد غذایی شیفته به بهانه سود ده نبودن کارخانه بیش از ۲۰۰ کارگر را اخراج کرده اند. این کارخانه تحت پوشش بانک صنعت و معدن است.

- با تعطیل شدن کارخانه های چینی سازی هیس و ماه نشان زنجان بیش از ۸۰۰ نفر کارگران این کارخانه ها به صف بیکاران پیوستند.

- بندر امام با وجود داشتن ۳ مجتمع بزرگ پتروشیمی ۲۵ هزار بیکار دارد. - نوری معاون اشتغال وزارت بهداشت اعلام کرد ۸ تا ۱۰ هزار پزشک عمومی در کشور بیکارند. کارو کارگر ۹/۳

- بهرامی مدیر کل اداره کار استان مرکزی اعلام کرد که سال گذشته در این استان ۲۰ هزار شکایت کاری داشتیم. کار و کارگر ۶/۳

- رئیس خانه صنعت و معدن استان تهران گفت: بهره بالای بانکی هفت کارخانه تهران را در آستانه تعطیلی قرار داده است. نقل از مردم سالاری ۷/۳

- حمزه ای دبیر خانه کارگر غرب تهران گفت: طی چند سال اخیر بیش

ادامه لابلای خبرها ...

عمکرد موسسات کاریابی خصوصی که آقای خواجه نوری از آن سخن می گوید، این است که به عنوان واسطه، نیروی کار را به موسسات متقاضی کار و به ویژه موسسات خارجی معرفی می کند و در صورت موافقت دو قرارداد یکی با این موسسات و دیگری با فرد در جستجوی کار منعقد می کنند. به عبارتی این فرد را به آن موسسات یا می فروشند یا اجاره می دهند. بدین ترتیب، یکی از عقب مانده ترین و کثیف ترین اشکال استثمار از نوع برده داری بر بازار کار حاکم خواهد شد. از جمله ثمرات این موسسات کاریابی خبری است که هفته پیش در روزنامه ها مبنی بر فروش دختران و پسران ایرانی در بازار فجیره منتشر شد.

-بایزید مردوخی دبیر هیأت امنای حساب ذخیره ارزی با اشاره به نوآوری های برنامه چهارم توسعه و تغییر نظام دریافت درآمد حاصل از بخش نفت و گاز گفت: «در بهره مالکانه تنها ۵۰ درصد درآمد فروش نفت خام به اضافه بهره مالکانه گاز طبیعی به میزان ۸۵ ریال بازی استخراج هر متر مکعب گاز از سوی شرکت ملی نفت به صندوق دولت واریز شده و علاوه بر آن ۳۰ درصد از سود ویژه شرکت ملی نفت به عنوان سهم دولت به خزانه دولت تعلق می گیرد.» اقتصاد ۱۰ خرداد.

آن چه مردوخی از آن به عنوان نوآوری یاد می کند، چیزی جز یک فرمول بندی ضد ملی برای خصوصی کردن هر چه بیش تر صنعت نفت و گاز و به تاراج دادن ثروت های ملی نیست.

فساد و رانت خواری:

- رهبری عضو کمیته تحقیق از صنعت خود رو گفت «در گزارش این کمیته مشخص شد که برخی خودرو سازان ابتدا با شرکت های فرضی قرارداد امضا کرده و بعد بر اساس آن قرارداد شرکت را تأسیس کرده اند. مثلاً در باره خودروی ال ۹۰ هیچ مدرکی در اختیار این کمیته قرار نگرفت.» او همچنین در باره گران فروشی خودرو گفت: «به عنوان مثال پژو ۲۰۶ بر اساس جدولی که شرکت خود رو ساز به ما ارایه کرده است. فول واردات (واردات تمام قطعات) کمتر از ۵ هزار دلار خرید شده و اگر ۱۴ در صد هم کار مونتاژ و رنگ به روی آن در ایران تمام شده باشد، قیمت تمام شده آن می شود ۵ میلیون تومان. در صورتی که ۲ میلیون سود نیز برای هر خودرو در نظر گرفته شود، این خودرو باید با قیمت ۷ میلیون تومان در بازار عرضه شود. در حالی که بالاتر از ۱۲ میلیون در بازار هم فروخته شده. یعنی ۸۰ درصد بالای قیمت واقعی.» به نقل از شرق ۴/۳

همان طور که ملاحظه می شود حتی در برآورد قیمت تمام شده گزارش هیأت تحقیق حداکثر هزینه و سود ها در نظر گرفته شده و سود متعارف ۴۰ درصد منظور شده است. بنابراین، با احتساب تمام این جنبه ها می توان دریافت که سود آوری این « تجارت به نام صنعت » که در تیول مطلق گروه بندی حاکم بر کشور و مدعیان ذوب در ولایت با استفاده از اهرم های دولتی است، تا چه میزان است.

- ابوالفضل رضوی عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس ششم گفت: «قوه قضاییه باید با اسکله های غیر مجاز برای کالاهای قاچاق برخورد کند. نهادهایی که این اسکله ها در اختیارشان هست، شناخته شده اند، ولی شجاعت معرفی آن ها وجود ندارد. به نقل از مردم سالاری ۲۸/۳

سرمایه گذاری های خارجی:

- استانداری ایلام از سرمایه گذاری ۲۰۰ میلیون دلاری ژاپن در بخش پتروشیمی این استان خبر داد.

- مدیر ارشد بانک جهانی در وزارت جهاد و کشاورزی گفت. این بانک به شرکت های بهره برداری آب (آبیران) تسهیلات با بازپرداخت بلند مدت اعطا می کند. وقایع اتفاقیه ۱۰/۳

- احمد جمالی معاون طرح های سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران اعلام کرد که پس از قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی در سال گذشته بالغ بر ۶۰ طرح به ارزش ۲ میلیارد

ادامه لابلای خبرها ...

از ۶۰۰ کارخانه در سطح کشور دچار بحران شده و تعطیل شده اند. او همچنین گفت که پس از کارخانه های نساجی و کفش اکنون نوبت به کارخانه های تولید لوازم خانگی رسیده است تا یکی پس از دیگری با بحران روبرو شده و تعطیل شوند. به نقل از کارو کارگر ۹/۳.

اخبار مربوط به کارگران پیمانی و کارگاه های زیر ده نفر:

- حقیقی مسؤول روابط عمومی اداره کار استان کردستان اعلام کرد که ۹۵ درصد از کارگاه های این استان زیر ۱۰ نفر کارگر دارند که با قانون جدید از شمول قانون کار خارج شده اند. نقل از کارو کارگر ۳۱/۲.

- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در پاسخ به یکی از شکایت های کارگری به این دیوان نظر سازمان تأمین اجتماعی را مبنی بر عدم پرداخت مقرری بیمه بیکاری به کارگران قراردادی تأیید کرد.

سوانح و حوادث حین کار:

- نادیده گرفتن قوانین و آیین نامه های ایمنی و بهداشت کار و نیز زیرپا نهادن مقاوله نامه های سازمان بین المللی در نتیجه سیاست های اقتصادی رژیم و باز گذاشتن دست بخش خصوصی در استثمار هر چه تمام تر کارگران کشور ما از نظر حوادث و سوانح حین کار در مقیاس جهانی در بالا ترین سطوح قرار دارد.

- در اثر نشت گاز ناشی از تجزیه سولفات روی در کارخانه رود بار طوطیای ساوه در روز ۳۰/۲ پانزده کارگر بعد از مراجعت به منزل دچار مسمومیت شدید شدند و به بیمارستان چمران این شهر انتقال یافتند. یکی از این کارگران به نام گشمند گل جمال خواه جان خود را از دست داده و بقیه در بیمارستان بستری هستند.

- عبدالرضا مولایی کارگر معدن ذغال سنگ همکار راور کرمان در اثر ریزش ذغال در یکی از تونل های این معدن جان سپرد.

اعتراضات و مبارزات کارگری:

- بیش از ۳۰۰ کارگر کارخانه کوراغلو قزوین در اعتراض به تعطیلی کارخانه و عدم پرداخت ۱۴ ماه حقوق مزایای خود در مقابل خانه کارگر قزوین تجمع کردند. - بیش از ۸۰ کارگر کارخانه بافت پلیس اردبیل در اعتراض به تعطیلی این کارخانه و عدم دریافت حقوق معوق در برابر استانداری این شهر تجمع کردند. این کارخانه از بهمن ماه سال ۸۲ به دلیل اختلاف سهامداران تعطیل است.

- حدود ۸۰۰ نفر از کارگران کارخانه ریسنده گی پاکریس روز ۶/۳ پس از تجمع در مقابل استانداری و دفتر امام جمعه سمنان در راهرو ها و حیاط این اداره تحصن کردند. کارگران مسیر دفتر امام جمعه تا اداره کار را که ۱۸ کیلومتر است، پیاده طی کردند و در این راه پیمایی اعتراض خود را با دان شعار های مختلف بیان کردند. این کارخانه که در سال گذشته نیروی کار خود را از ۲۰۰۰ نفر به ۹۰۰ نفر تقلیل داد، اخیراً نیز به بهانه عدم سود دهی قصد اخراج ۹۰۰ کارگر باقی مانده و تعطیلی آن را دارد.

- به دنبال انتشار اخبار مبنی بر عدم موافقت وزیر جهاد کشاورزی با استعفای مدیر عامل کشت و صنعت مغان حدود ۳ هزار کارگر این شرکت در ساعت ۸ صبح روز ۶/۳ در میدان قیام شهرک غفاری اجتماع کردند و بر کناری مدیر عامل و برخی از مدیران این شرکت و نیز دریافت تمام حقوق و مزایای معوق خود را خواستار شدند. اعتصاب کنندگان طی یک راه پیمایی با شعارهایی علیه وزیر کشاورزی و مدیر عامل مسافت ۶ کیلومتری شهرک غفاری را تا سه راهی کشت و صنعت پیمودند.

اجتماعی:

- دکتر احترامی کارشناس و مسؤول پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی گفت: سالانه ۵۵ میلیارد نخ سیگار در کشور مصرف می شود که ۳۵ تا ۳۷ میلیارد نخ آن به صورت قاچاق وارد می شود. - کارو کارگر ۳/۳.

- امروز در فجیره امارات گروهی از دختران و پسران ایرانی در حراجی این شهر به فروش گذاشته خواهند شد. اکثر این جوانان توسط شکارچیان انسان در غرفه یکی از کشورهای عربی در تهران انتخاب شده و در روز ۲۸/۲ به کشوری در حاشیه خلیج فارس فرستاده شده اند. یک خلبان ایرانی تبار خطوط هوایی امارات گفته

است که از ۹ پرواز به صورت عادی و ۲۰ پرواز فوق العاده ایرانی به دبی به طور متوسط ۱۰ تا ۱۵ دختر روزانه به امارات فرستاده می شوند و ماهانه ۳ تا ۵ جسد دختر ایرانی از دبی به ایران منتقل می گردد. - به نقل از شرق ۶/۳.

در پی انتشار این خبر و برانگیخته شدن افکار عمومی نسبت به آن، خاتمی در جلسه هیأت وزیران روز یکشنبه دستور رسیدگی آن را به یونسی صادر کرد و با آن که دستگاه های مختلفی مأمور رسیدگی به این پرونده شده اند، اما اکثر اظهار نظر ها مبهم و در جهت پاک کردن صورت مسئله است. اما بر کسی پوشیده نیست که این یک رویداد اتفاقی نیست، بلکه تجارت سودآوری است که از حمایت مستقیم مسولان بلند پایه سیاسی و امنیتی نظام بر خوردار است. تجارتی که تحت عنوان کاربایی خصوصی جنبه قانونی نیز به خود گرفته است و خواهج نوری ها از آن به عنوان یک سمت گیری نوین یاد می کنند. (رجوع شود به اظهارات خواهج نوری در روزنامه اقتصاد دهم خرداد ماه).

- در خبر هابود که برگه های مهر دار ازدواج موقت با نام برگه های صیغه در سطح وسیعی از شهر قم پخش شده است. این برگه ها برای جلوگیری از درج ازدواج در شناسنامه منتشر و توزیع شده است. به علاوه گفته می شود که یک روحانی در صدد راه اندازی سایتی به نام «صیغه» برای طرح مباحث «تئوریک» آن در جامعه و «فرهنگ سازی» لازم در این زمینه است. به علاوه، روزنامه شرق در روز ۹ خرداد به نقل از طرحی که از سوی یکی از ارگان های دولتی در باره زنان خیابانی تهیه شده، نوشت: «با توجه به این که قشری از زنان روسپی به علت شرایط خانوادگی، اقتصادی و روانی (تمایلات درونی خود!) به هیچ وجه مایل به بازگشت به زندگی معمولی نیستند و به عمل خود اصرار دارند و معمولاً این گونه روسپیان چندین بار توسط مراجع انتظامی و محاکم قضایی دستگیر شده و مجدداً وارد این چرخه شده اند، بنابراین تشخیص واحد مشاوره و خدمات اجتماعی این افراد اجباراً به مراکز بهداشتی معرفی شده و از طریق راهکار های مناسب این گونه افراد ملزم به دریافت کارت بهداشتی مدت دار خواهند شد.» - تأکید از ما است - اما برخلاف این طرح که بی شرمانه از تمایلات درونی سخن می گوید، علت بروز این پدیده نامیوم اجتماعی ریشه در فقر و پی آمد های اجتماعی و روانی آن دارد که در این طرح آگاهانه و برای از زیر ضرب خارج کردن نظام که مسؤول مستقیم این پدیده های نا هنجار اجتماعی است، مسکوت می ماند.

اخبار دانشجویی:

- جلسه رسیدگی به اتهامات ۱۵ دانشجوی دانشگاه یزد که روز ۳۰/۲ به شعبه ۳ دادگاه انقلاب این شهر احضار شده بودند، برگزار شد و قاضی پرونده از رسیدگی به این پرونده خود داری کرد. اما اظهار داشت این پرونده هنوز مفتوح است.

- تعدادی از دانشجویان دانشگاه تربیت معلم تهران روز ۲/۳ در اعتراض به عدم امنیت و احضار چند دانشجوی این دانشگاه به دادگاه در مقابل ساختمان معاونت دانشجویی وزارت علوم تحصن کردند.

- هانیه نعمتی، دانشجوی مدیریت دانشگاه تهران و شیوا نظری آهاری دانشجوی عمران دانشگاه غیر انتفاعی صدرا و مریم خرمی در نیمه های شب ۶/۳ با یک حکم کلی دادگستری استان تهران در منزلشان بازداشت شده اند.

- مهدی اردلانی و مهدی جبلی دو دانشجوی دانشگاه ارومیه به اتهام شرکت در اعتراضات دانشجویی به دادگاه انقلاب این شهر احضار شدند.

ادامه ضرورت سازمان دهی زحمتکشان ...

رواج داد. در این خصوص اعترافات حسین کمالی وزیر کار پیشین رژیم و از مهره های وابسته به رفسنجانی جالب و خواندنی است. کمالی در گفتگویی با خبرگزاری دانشجویان ایران - ایسنا - به تاریخ ۹ خرداد سال جاری خورشیدی با صراحت خاطر نشان می سازد «... قراردادهای موقت توسط من ارائه نشده و من هیچ دخالتی در این قانون نداشتم. بلکه در قانون کار بود. قراردادهای موقت در قانون کار اول بود. اصلا در مجلس مورد بحث قرار نگرفت، اصلا مخالف نداشتم... دولت هاشمی رفسنجانی که روی کار آمد قرارداد موقت درون آن بود.» وی سپس می افزاید: «... باید از مسئولان قانون گذار پرسید... لایحه ای هم که به مجلس در مورد قراردادهای دائم و موقت رفت، از سال های قبل از ما ارائه شده بود...»

به هر ترتیب سخنان کمالی به خوبی نشان می دهد، چرا و چگونه و با ابتکار چه کسانی اینگونه قراردادها رواج یافت. قراردادهای موقت بخش جدایی ناپذیر از مجموعه برنامه هایی هستند که، به بیان مسئولان رژیم کوششی است برای: «تعامل با اقتصاد جهانی (بخوان منافع انحصارات امپریالیستی) و ارتباط تنگاتنگ آن با رقابت پذیری اقتصادی از جمله محورهای اساسی برنامه چهارم توسعه است.»

بنا بر این هیچ جای شگفتی نیست که بر پایه منطق سرمایه داری لگام گسیخته و تامین منافع دلالتان و تجار، با سلسله قوانینی منافع و حقوق زحمتکشان را هر روز بیشتر مورد دستبرد قرار دهند. نکته بسیار پُر اهمیت اینجاست که درست چند روز پیش از رای دیوان عدالت اداری، مجلس ششم و اصلاح طلبان حکومتی در آخرین روزهای حیات این دوره مجلس، استفساریه قراردادهای موقت را رد کردند. رای منفی اصلاح طلبان حکومتی به ماده ۷- تبصره ۲ قانون کار، حاکی از این واقعیت است که برنامه تامین امنیت سرمایه به بهای نیروی کار ارزان و مطیع، مورد توافق کلیه جناح های حکومتی است. بی دلیل نبود پس از رد استفساریه قراردادهای موقت در آخرین روزهای مجلس ششم، دیوان عدالت اداری رای به معافیت کارگران قراردادی از شمول بیمه بیکاری داد. در ادامه این گونه موضعگیری ها، برخورد و موضع سازمان تامین اجتماعی جای تامل و توجه دارد. قائم مقام سازمان مذکور در گفتگویی با ایسنا در خصوص رای دیوان عدالت اداری تاکید نمود: «(دادن حق بیمه بیکاری برای کارگران قراردادی در طول سال های مختلف یک ریسک است!.. ما با تایید حکم دیوان عدالت اداری تصریح می کنیم، ممکن است این حکم موافق یا مخالف داشته باشد اما حکم یک مرجع قانون گذار است و قطعی و لازم الاجرا است...» همین مقام مسئول ادامه داد: «در این حکم آمده است که اگر کارگر قرار دادی در کارهایی که ماهیت دائم دارند در مدت قرارداد به دلایل مختلف از کار کنار گذاشته شوند مشمول بیمه بیکاری می شوند، اما در پایان مدت قرارداد مشمول این قانون نمی شوند... کارگران فصلی هم اگر در فصل کار بیکار باشند مشمول این قانون می شوند در غیر از فصل کار که حدود شش ماه است سازمان تعهدی در مقابل بیمه بیکاری آنها ندارد، کارگران قراردادی به حسب توافق زمانی را معین می کنند و در این مدت تحت پوشش هستند اما کارگران فصلی زمان کارشان مشخص است.»

سخنان معاون سازمان تامین اجتماعی ژرفای بی حقوقی کارگران قرارداد موقت و اوج وقاحت گردانندگان رژیم را آشکار می سازد.

اولا پر واضح است، کارفرمایان هرگز هیچ کارگر قرارداد موقت را پیش از پایان قرارداد اخراج نمی کنند. اصولا به همین خاطر یعنی استفاده موقت و نه دائم، پدیده یی به نام قرارداد موقت منعقد می گردد. بنا بر این بر خلاف ادعای قائم مقام سازمان تامین اجتماعی، رای دیوان عدالت اداری هیچگونه جنبه مثبت برای کارگران در بر ندارد. در مورد کارگران فصلی نیز وضع به همین منوال است، به این معنا که، کارگر فصلی در فصل کار از شمول بیمه بیکاری محروم است. معافیت کارگران قرارداد موقت از شمول بیمه بیکاری، حلقه یی از زنجیره اقدامات ضد کارگری رژیم است که در پیوند با دیگر برنامه های آن از جمله، خروج کلیه کارگاه های کمتر از ۱۰ نفر از شمول قانون کار، انحلال سازمان تامین اجتماعی و تشکیل وزارت رفاه و جز اینها. هم اکنون بیش از نیمی از زحمتکشان شاغل کشور، با انعقاد قراردادهای موقت به کار مشغول هستند. در این رابطه و در اعتراض به اقدام دیوان عدالت اداری گروهی از کارگران قزوین نامه یی تهیه و امضا کرده اند که در بخشی از آن آمده است: «... بدون شک یکی از معضلات مهم کارگران قراردادهای موقت و نبود امنیت شغلی است... چندی پیش دیوان عدالت اداری در رای صادره نسبت به پرونده یکی از کارگران قراردادی، اقدام به صدور حکمی مبنی بر محق نبودن کارگران قراردادی در خصوص دریافت بیمه بیکاری کرده است در حالی که ۶۰ درصد نیروی کار کشور قراردادی هستند... این رای در حالی صادر شده که تشکیل وزارت رفاه و تامین اجتماعی به تصویب مجلس رسیده و سازمان تامین اجتماعی نیز ۳ درصد کل حقوق را از کارفرما دریافت و به حساب صندوق بیمه بیکاری واریز می کند... به این شکل بطور قطع ۹۹ درصد کارگران قراردادی به صورت غیر ارادی و بدون هیچگونه تصمیم گیری و تنها با اراده کارفرما، از ادامه کار منع شده و یا اخراج می شوند...» در عین حال به این نکته مهم نیز باید توجه کرد که رای دیوان عدالت اداری ادامه سیاستی است که بر پایه آن سازمان تامین اجتماعی در وزارت رفاه ادغام شده و دارایی های آن که متعلق به زحمتکشان است از تملک آنها خارج شده و در اختیار دولت قرار می گیرد. با توجه به اینکه جناح مدافع ذوب در ولایت در قالب تشکل هایی چون «آبادگران» «وفاق» و غیره در صدد تامین منافع انگلی ترین لایه های سرمایه داری ایران است، باید منتظر بود که شرایط زحمتکشان باز هم وخامت بیشتری پیدا کند. چندی پیش یکی از چهره های این جناح الگوی اقتصادی در مورد وفاق در مجلس هفتم را الگوی دولت - بازار توصیف نمود. معنای عملی این الگو روشن است. تامین منافع تجار و دلالتان به بهای نابودی امنیت شغلی و زندگی میلیون ها تن از زحمتکشان و بطور کلی مزد بگیران کشور. اکنون وضعیت زحمتکشان چنان وخیم است که حتی یکی از کارشناسان حقوقی خانه کارگر (تشکل زرد و ارتجاعی در خدمت رژیم) رسماً اعتراف می کند که: «از اول دهه ۷۰ تا کنون قرارداد رسمی کار برای هیچ کارگری در ایران تنظیم نشده است. (نگاه کنید به مصاحبه داوود قادری با خبرگزاری کار ایران - ایلنا - به تاریخ ۸ خرداد ماه امسال»

فقط و فقط با سازماندهی مبارزه و ارتقاء سطح همبستگی در جنبش اعتراضی زحمتکشان می توان به مقابله با این برنامه ها برخاست. تا زمانی که سمت گیری اقتصادی - اجتماعی به سود تامین منافع توده های محروم و قشرهای میانه حال تغییر نکند و برقراری عدالت اجتماعی به موازات رشد و شکوفایی اقتصادی با اولویت رشد بنیه تولیدی کشور در دستور کار قرار نگیرد، وضع به همین منوال باقی خواهد ماند.

آمریکا و طرح گسترش «دموکراسی در خاور میانه بزرگ»

است. ادعای آمریکا برای «ایجاد دموکراسی» در خاور میانه به دلایل فراوانی و از جمله تاریخ عملکرد ایالات متحده در منطقه و همچنین سرشت سیستم سیاسی-اقتصادی و اجتماعی موجود در آمریکا، فاقد هرگونه اعتباری است. پیشینه پیگیر و بلا استثنای دولت آمریکا در منطقه حمایت صریح از رژیم های ارتجاعی و دیکتاتوری و سهمیم بودن در عملکرد نیروهای واپسگرا در سرکوب و منحرف کردن هرگونه کوششی برای جاری شدن روند دموکراتیزه شدن در کشورهای منطقه، بوده است. سیاست ها و عملکرد واقعی آمریکا نه تنها در منطقه خاور میانه، بلکه در سراسر جهان، در تقابل با دموکراسی واقعی و ایفای نقش توده ها بوده است. این دیکتاتورهای کشورهای ارتجاعی بوده اند که همیشه از پشتیبانی آمریکا برخوردار بوده اند. از نمونه های تاریخی این نقض دموکراسی و سرکوب و به بن بست کشاندن مبارزات مردمی در منطقه، می توان به کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ در ایران اشاره کرد، که در جریان آن حکومت ملی و مردمی مصدق، در نتیجه کودتای آمریکایی سرنگون شد و شاه فراری با پشتیبانی آمریکا دوباره به قدرت رسید و برای ۲۵ سال تمام ایران را به ژاندارم منطقه و مجری سیاست خارجی آمریکا بدل کرد. از دیگر نمونه ها، نقش ایالات متحده در منحرف کردن روند انقلاب مصر تحت رهبری «جمال عبدالناصر» و جایگزینی او با «انورالسادات» و تحمیل سیاست هایی در تضاد با منافع خلق های منطقه و در دشمنی آشکار و پیگیر با هر کوششی برای دموکراتیزه کردن واقعی حیات سیاسی در تمام کشورهای منطقه می باشد. تنها هدف این سیاست ها حفظ موقعیت ممتاز آمریکا و تحکیم مواضع سیاسی و نظامی اسرائیل در منطقه بوده است. چنین نمونه های تاریخی در سایر نقاط جهان نیز فراوان هستند که تائیدی بر خصومت ذاتی هیئت حاکمه آمریکا با دموکراسی و پشتیبانی آن از رژیم های دیکتاتوری است. سرکوب دولت مردمی و منتخب «سالوادور آلنده» در شیلی و کشتار وسیع نیروهای انقلابی و مردمی این کشور و دفاع کامل از حکومت کودتایی ژنرال «آگوستو پینوشه»، در تمامی دوران قدرت آن و حتی پس از پایان یافتن آن، حمایت های نظامی و مالی از دولت های فاشیستی در پرو، آرژانتین، کلمبیا و... تهدید نظامی و تحریم اقتصادی ۴۵ ساله برضد حکومت انقلابی کوبا و آخرین مورد آن، طرح و اجرای کودتا برضد حکومت منتخب و مردمی ونزوئلا، که با مقاومت مردم به شکست انجامید، از دیگر نمونه های سیاست آمریکا در رابطه با دموکراسی در جهان هستند.

در خاور میانه نیز به موازات سیاست حمایت از دولت شارون برضد مردم بی دفاع فلسطین، آمریکا با حمله اسفندماه ۱۳۸۱ خود به عراق، اشغال نظامی این کشور و تحمیل سیاست های اقتصادی، سیاسی و نظامی و در مقابل نادیده شمردن آراء، خواسته ها و منافع مردم ستمدیده عراق، ادامه و حتی خشن تر شدن این برخورد با دموکراسی در جهان به نمایش گذاشته شده است. محافل حاکمه ایالات متحده نشان داده اند که در راستای رسیدن به اهداف سلطه جویانه و استعمارگرانه خود، تحت شعارهای دروغین، حاضرند تا با ارتجاعی ترین نیروهای سیاسی و محافل حاکمه ضد مردمی در کشورهای جهان به همکاری بپردازند.

سران دولت آمریکا در طرح خود برای «خاورمیانه بزرگ» از پائین بودن سطح آموزش و پرورش در کشورهای منطقه انتقاد می کنند و شرایط اسفناک برخورد با زنان و دختران را توجیه گر قصد خود به مداخله گری گویا «به منظور تغییر اوضاع» جلوه می دهند. جالب اینجاست که فاکت های مربوط به این شرایط و دیگر جنبه های بحران اجتماعی-اقتصادی و

جورج بوش در تازه ترین موضع گیری خود در جریان یک کنفرانس خبری در ۳ ژوئن تفکر غالب در سیاست گذاری ایالات متحده در رابطه با تحولات ایران و خاورمیانه را به صراحت مطرح کرد. او اظهار داشت که: «یک عراق آزاد برای دورنمای امنیتی مورد نظر ما بسیار مهم است اما پیام آن برای مردم تمام منطقه (خاورمیانه) مهم تر است.» وی اضافه کرد که: «وجود یک عراق آزاد در همسایگی ایران پیامی روشن برای آن کسانی خواهد بود که می خواهند آزاد باشند و اعتقاد دارند ایجاد یک جامعه آزاد امکان پذیر است.» از کنار این نقطه نظر بدلیل اینکه در راستای سیاست پیگیری است که در ماه های اخیر از سوی مقامات آمریکایی دنبال شده و همچنین به لحاظ تبعات خطرناک و مهم آن در رابطه با تحولات میهن ما نمی توان بدون اظهار نظر گذشت. آنچه اهمیت دارد اینست که این سخنان در رابطه مستقیم با پروژه سیاسی همه جانبه بی است که از آبان ماه گذشته در دستور کار هیئت حاکمه تنها ابرقدرت جهان قرار گرفته است. بوش در ۱۶ آبان ماه ۱۳۸۲ در سخنرانی مهمی در «بنیاد ملی دموکراسی»، از مراکز تاسیس شده در ۱۹۸۳ توسط گروه ریگان و اتاق بازرگانی ایالات متحده، اهداف و برنامه های دراز مدت ایالات متحده آمریکا را در منطقه خاورمیانه اعلام کرد. در این سخنرانی که دقیقاً در هماهنگی با ارتجاعی ترین محافل هدایت کننده سیاست گذاری اقتصادی، دیپلماتیک و نظامی در دولت آمریکا تنظیم شده بود، جورج بوش با مطرح کردن ضرورت تغییرات گسترده در جغرافیای سیاسی خاورمیانه با هدف تضمین استراتژیک منافع ایالات متحده و انحصارات فراملی، شروع فاز جدید تهاجم ایالات متحده به منطقه را تحت عنوان طرح گسترش «دموکراسی در خاور میانه بزرگ» اعلام کرد. بر پایه اظهارات رسمی و طرح های دولتی منتشر شده از سوی دولت آمریکا، آماج اساسی این طرح کنترل بلامنازع منابع انرژی و جهت تحولات سیاسی این منطقه مهم سوق الجیشی در خدمت پیشبرد طرح همه جانبه بی است که از سوی اصلی ترین مهره های هیئت حاکمه ایالات متحده، به عنوان تضمین قرن ۲۱ به مثابه «سده آمریکایی» اعلام شده است. بوش در این سخنرانی به موازات مرکزیت دادن به ایده ضرورت گسترش «دموکراسی در جهان اسلام» با اظهار رضایت از جهت گیری بسیاری از حکام خودکامه ی کشورهای عربی، درک خود از دموکراسی را در معرض دید همگان گذاشت. او با تقدیر از «حکومت های دموکراتیک» مراکش، بحرین، عمان، قطر، یمن، کویت، اردن و حتی عربستان سعودی، و بطور همزمان، انتقاد سخت از «رهبران فلسطین» به مثابه مانع و سد در مقابل «اصلاحات دموکراتیک»، محتوای دموکراسی مورد نظر خود را نشان داد.

جالب اینکه حتی همین حکومت های مورد قبول آمریکا نیز در زیر فشار افکار عمومی و بی آبرویی سیاست های ماجراجویانه آمریکا در خاورمیانه، به ویژه در رابطه با اشغال عراق و حمایت از جنایات دولت شارون برضد خلق فلسطین، بی باوری خود به پروژه بوش و همدستانش را اعلام کرده اند. در اجلاس سالانه اخیر سران کشورهای عربی در تونس در ۲۹ ماه مه، طرح آمریکایی «دموکراتیزه» کردن خاورمیانه بزرگ آمریکا در مورد تغییرات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در کشورهای عربی مورد بحث قرار گرفت. سران کشورهای عربی در این گرد هم آیی تصمیم گرفتند تا در اجلاس آتی سران کشورهای بزرگ صنعتی جهان موسوم به گروه ۸- شرکت نکنند. آمریکا در رابطه با پروژه گسترش «دموکراسی خاورمیانه بزرگ» از سران برخی کشورهای منطقه دعوت کرده بود تا در اجلاس آتی سران گ-۸، که در اواخر ماه ژوئن در آمریکا برگزار می شود، شرکت کنند.

ایالات متحده در زیر پوشش گسترش دموکراسی در «خاور میانه بزرگ» تلاش دارد تا نظرات نظامی، سیاسی و اقتصادی خود را در منطقه پیش ببرد و برای نایل شدن به این هدف، همکاری سران ارتجاعی کشورهای منطقه ضروری

ادامه مجلس فرمایشی ارتجاع...

نشیب ها و همه افت و خیزهایی که در فعالیت و مبارزه اش می تواند پدید آید همچنان نیرومند است و با کوچکترین امکانی دوباره نیرومند تر از گذشته سر بلند خواهد کرد و رژیم ارتجاعی کنونی را به چالش های جدی خواهد کشید. تلاش در راه سازمان دهی این نیروهای اجتماعی عظیم و ایجاد یک اپوزیسیون منسجم و نیرومند، خارج از حصارهای رژیم وظیفه یی است که باید تمام توان را در راه تحقق آن به کار گرفت. تجربه مجلس دوره ششم مجلس نشان داد که نمی توان حقوق پایمال شده مردم را از طریق سازش و مباحثات با پایمال کنندگان این حقوق و در عین حال تلاش برای حفظ «نظام» استبدادی تلفیق کرد. حل این تضاد جدی و اساسی میهن ما تنها از طریق مبارزه گسترده مردمی حول شعارهای مشخص است. مجلس هفتم چیزی جز مجلس خیمه شب بازی ارتجاع نیست و انتظاری جز تلاش برای تثبیت پایه های دیکتاتوری نیز نمی توان از آن داشت. این حقیقت را مردم ما مدتها پیش درک کردند و از همین رو بود که با تحریم وسیع انتخابات فرمایشی ارتجاع اعلام کردند که این مجلس را نه تنها نماینده خود نمی دانند بلکه آن را یک نهاد فرمایشی و انتصابی ارزیابی می کنند.

ادامه لابلای خبرها ...

- افشاری گفت مردم از عدم صداقت و عدم جسارت در اصلاح طلبان حکومتی رنج برده اند و تجربه دوم خرداد و فعالیت های ۷ سال گذشته به خوبی نشان داده است که اصلاح طلبان با بن بست مواجه شده اند. ما بانسدادی مواجه هستیم که اجازه اصلاحات و تحولات مد نظر مردم را نمی دهد. لذا حرکت به سوی دموکراسی و به سوی پیشرفت ناگزیر از بیرون حکومت قابل اجرا است و از همین منظر عبارت اپوزیسیون قانونی بی معنا است. نقل از شرق ۳/۳.

روزنامه نگاران و نویسندگان:

- دادخواه وکیل انصافعلی هدایت اوایل هفته اعلام کرد، اعتصاب غذای هدایت از ۱۷ روز پیش آغاز شده و هنوز هم ادامه دارد.
- جباری روز ۹/۳ به اتهام نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی در دادسرای کارکنان دولت و رسانه ها حضور یافت. این اتهام، یک اتهام تازه علیه او است.

- احمد منتظری اعلام کرد که مجتبی لطفی رئیس دفتر آیت اله منتظری توسط دادگاه ویژه روحانیت دستگیر شد.

رابطه با آمریکا:

- سخنگوی وزیر امور خارجه: در باره اوضاع عراق با ایرانیان پیام های متعددی مبادله کرده ایم. مردم سالاری ۶/۳.

- استنلی وایس رئیس یک گروه فعال در زمینه امنیت ملی واشنگتن طی یک تحلیل از اوضاع ایران و عراق در روز نامه اینتر نیشنال هرالد تریبون از جمله گفت: «... همان طور که جواد ظریف نماینده ایران در سازمان ملل به من گفت، ما منافع مشترکی داریم و یک عراق از هم پاشیده به دلیل رقابت های مذهبی و قومی به نفع هیچ کدام از ما نیست.» وقایع اتفاقیه ۱۰/۳.

- آنتونی بارت نویسنده و تحلیل گر معروف انگلیسی و دبیر نشریه الکترونیکی اوپن دموکراسی در خصوص ادعای آمریکا در زمینه اطلاعات غلط ازایه شده از سوی ایران توسط احمد چلبی برای حمله به عراق از جمله نوشت: «حاکمان ایران به آمریکا کمک کردند تا طالبان در افغانستان و صدام در عراق سرنگون شوند و حنا خواستار صبر بیش تر در قبال هجوم آمریکایی ها به شهرهای مقدس شیعه شدند، ولی دست آخر چه چیزی نصیب آن ها شده است جز این ادعا که ایران اطلاعات غلط در باره سلاح های کشتار جمعی عراق منتشر می کرد.» نقل از وقایع اتفاقیه ۱۰/۳.

- رابت بر از کارمندان سابق سازمان سیا در گفتگوی روز ۸/۳ با رادیو بی بی سی از جمله فاش کرد که از مدت ها پیش از حمله آمریکا به عراق همکاری نزدیکی بین آمریکا و جمهوری اسلامی در خصوص مسایل عراق وجود داشته و یکی از کانال های ارتباطی در این مناسبات احمد چلبی بوده است.

میهن ما، یعنی ولی فقیه و نوکران و نزدیکان او در شورای نگهبان و سایر نهادهای منتصب به او هستند. بر این اساس روشن است که این وکیلان مجلس نیز وظیفه یی جز اجرای خواست ها و برنامه های موکلین خود نخواهند داشت. درک برنامه و عملکرد مجلس هفتم کار بغرنجی نیست. الگوی آن در عملکرد دوره چهارم و تا حدودی دوره پنجم مجلس وجود دارد. نگاهی به عملکرد و مصوبات این دو دوره و لویایحی همچون قانون سرکوب انتخابات، جدا سازی خدمات بهداشتی بر اساس جنسیت، خارج کردن کارگران کارگاه های کوچک از شمول قانون کار، قانون تعزیرات اسلامی، «قانونی» کردن اعزام چاقو کشان ولی فقیه - یعنی بسیج دانشجویی به دانشگاه های کشور، تصویب برنامه اقتصادی ضد مردمی که کشور را تا آستانه ورشکستگی پیش رانده است و میلیون ها انسان شریف را به فقر و محرومیت شدید محکوم کرده است، از جمله نمونه ها و «دست آوردهای» مجلس های چهارم و پنجم و سلف نمایندگان دوره هفتم مجلس است. می گویند «سالی که نکوست از بهارش پیداست» از همین نخستین اظهار نظرها و موضع گیری های منتصبین مجلس هفتم نیز روشن است که این مجلس نقش عمده یی را در برنامه های کلی رژیم برای بازگرداندن اوضاع به وضعیت پیش از خرداد ۷۶ عهده دارست.

سایت خبری «رویداد» در گزارشی پیرامون حرکت مجلس هفتم به سمت دیکتاتوری مطلق از جمله نوشت: «همزمان با آغاز به کار مجلس هفتم، در محافل سیاسی این خبر منتشر شد که یکی از برنامه های اکثریت مجلس هفتم طرحی است که طی آن «نظارت استصوابی» شورای نگهبان به «نظارت استمراری» تبدیل خواهد شد. هدف این طرح آن بود که اگر با وجود همه فیلتر گذاریها و محدودیت های موجود در انتخابات، جریاناتی مخالف خواست اقتدار گرایان به پارلمان راه یافتند، شورای نگهبان بتواند تحت عنوان «از دست دادن صلاحیت» آنها را از مجلس اخراج کند. کارشناسان بر این اساس می گویند که مجلس هفتم در صورت تحقق چنین اقدامی، نقشی تاریخی را در «تثبیت دیکتاتوری در ایران» و «هدم جمهوریت» نظام سیاسی موجود ایفا خواهد کرد.»

رویداد در ادامه همین گزارش می افزاید: «در این میان، اظهارات اخیر محمدرضا باهنر، رئیس سیاسی مجلس هفتم نیز نشانه ای از حرکت اکثریت پارلمان در این مسیر تلقی شده است. باهنر هفته گذشته در پاسخ به خبرنگاران پارلمانی که نظر او را درباره مصونیت پارلمانی نمایندگان پرسیده بودند، گفت که اعضای پارلمان نه تنها مصونیت مطلق که مصونیت نسبی هم ندارند. چنین سخنانی است که نگرانی ها را افزون می کند و از برنامه آبادگران برای قانونی کردن برخوردهای قضایی و نظارتی با مجلس و تضعیف هر چه بیشتر این نهاد به عنوان «اصلی ترین نهاد انتخابی در ساختار جمهوری اسلامی» پرده برمی دارد.»

مجلس هفتم و برنامه های تنظیم شده برای آن نخستین گام برای «تسخیر» سنگرهای از دست رفته چند سال اخیر است. باید انتظار داشت که این مجلس نیز نقش اساسی یی در انتخابات آینده ریاست جمهوری، کنار رفتن خاتمی و روی کار آمدن نامزد «رهبری» ایفا کند تا رژیم ولایت فقیه بار دیگر بتواند با کنترل کامل تمامی سه قوه قضایی، اجرایی و مقننه احساس ثبات و امنیت نماید. البته نکته اساسی در این ارزیابی ها فراموش شدن تغییرات اساسی یی است که در بینش و دیدگاه ها مردم در سال های اخیر پدید آمده است. رژیم حاکم بر میهن ما امروز یکی از منفورترین شیوه های حکومتی ده های اخیر است که نه با اتکا به نیروهای اجتماعی وسیع و حمایت مردم بلکه با زور سرنیزه و سرکوب خشن توانسته است به حاکمیت استبدادی خود ادامه دهد. جنبش مردمی یی که در هفت سال اخیر از بطن جامعه ما برخاست، رشد کرد و توانست شکست های سنگینی را به ارتجاع حاکم تحمیل کند نمی توان با «دستورات قانونی» مشت می مرتجع تاریک اندیش نابود کرد. جنبش مردمی ضد استبداد با وجود همه فراز و

ادامه آمریکا و طرح گسترش ...

سیاسی کشورهای منطقه و از جمله شرایط اسفبار بهره کشی از زحمتکشان و نقض همه جانبه حقوق و آزادیهای دموکراتیک برای دهه ها از سوی نیروهای مترقی و مردمی در رابطه با کارنامه رژیم های حاکم بر کشورهای منطقه مطرح می شده است و این دولت های متوالی ایالات متحده بوده اند که با ادامه حمایت نظامی و دیپلماتیک خود از رژیم های سرکوبگر (نظیر شاه در ایران، صدام حسین در عراق، مبارک در مصر، سوهارتو در اندونزی، نمیری در سودان، مشرف در پاکستان و نظامیان کودتاچی ترکیه) توسعه و تعمیق نقض سیستماتیک دموکراسی را ممکن کرده اند. آمریکا برای دهه ها با اکثر این کشورها روابط حسنه داشته است و بدلیل نفوذ ویژه خود در جهت دادن سیاست های اقتصادی و اجتماعی آنان نقش نیروی اصلی را بازی می کرده است. امروز نیروهای سیاسی صادق و مردمی منطقه را نمی توان به این باور کشاند که با چنین پیشینه مستمر و قانونمندی، دولت نو محافظه کاران ارتجاعی یکباره به یاد دفاع از دموکراسی افتاده است. از این زاویه است که ما معتقدیم باید توجه اصلی توده ها را به اصل پنهان مانده طرح، یعنی مقاصد اقتصادی پروژه «خاورمیانه بزرگ»، معطوف کرد. طرح مطرح شده با پیشنهاد یک سری «رفورم» های اقتصادی از قبیل تاسیس «صندوق توسعه منطقه یی» مشابه «بانک عمران و توسعه اروپا» با هدف سرمایه گذاری در امور زیر بنایی از قبیل آموزش و بهداشت، و تغییرات پایه یی در سیستم مالی این کشورها، کاهش نقش دولت!!، نوسازی سیستم بانکی و کاهش موانع گمرکی!! عملاً زمینه های الحاق خاورمیانه به منطقه ایمن برای فعالیت بی مانع و سودزای سرمایه بین المللی را فراهم می بیند. بر این پایه است که قلم عمده نسخه دولت آمریکا برای گسترش دموکراسی در «خاورمیانه بزرگ» متوجه «ایجاد بنادر آزاد تجاری، سهم کردن سرمایه گذاران خارجی در اجرای طرح های کلان اقتصادی، برگزاری نشست ها و همایش های اقتصادی برای بررسی راه های اجرای اصلاحات اقتصادی، با مشارکت مسئولان بخش های دولتی و خصوصی کشور های خاورمیانه» می باشد. به عبارت دیگر برای ایجاد پایه های دموکراسی در خاورمیانه باید کنترل اقتصاد و تصمیم گیری اقتصادی را به کمپانی های فراملی و عاملان سیاسی آنان داد!

از زاویه موازنه نیروها در منطقه نیز آمریکا اهداف استراتژیکی را از کانال مطرح کردن «خاور میانه بزرگ» و «دموکراتیزه» کردن آن دنبال می کند. پایه سیاست آمریکا در چند دهه اخیر در منطقه خاور میانه، مبتنی بر «دفاع بی قید و شرط از اسرائیل» و تبلیغ برای نوعی «صلح»، که تامین کننده منافع اسرائیل باشد، و کمک به حکومت های طرفدار آمریکا در مصر و اردن و گسترش روابط نزدیک با خانواده های امیران حاکم بر کشورهای خلیج فارس و به ویژه عربستان سعودی بوده است.

اشغال عراق و عملکرد نیروهای نظامی آمریکا، بحران عدم مشروعیت آمریکا برای ادامه حضور در منطقه را تشدید کرده است. جو ضد آمریکایی در همه کشورهای منطقه رو به افزایش گذاشته است. رژیم های حاکم در این کشورها که همواره در خدمت سیاست های آمریکا عمل کرده اند، از طرف مردم خود تحت فشار قرار دارند تا مواضع جدی تری را در برابر اجحافات آمریکا اتخاذ کنند.

و این همه در شرایطی مطرح می شود که مخالفت با جورج

بوش و سیاست های او، چه از نظر خارجی و چه از نظر داخلی، رو به افزایش گذاشته و فقط پنج ماه به انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا باقی مانده است. طرح «خاورمیانه بزرگ» در واقع تلاشی برای کاهش این مخالفت ها با رئیس جمهور و به دست آوردن آرای مردم در انتخابات است. «الحیات»، روزنامه عربی زبان چاپ لندن، سند اجرایی پروژه آمریکایی را تحت عنوان «همکاری گ-۸» و پروژه خاور میانه بزرگ» انتشار داده که در آن دیدگاه های واشنگتن برای چگونگی به اجرا در آوردن این طرح و تصویب آن در جلسه آتی گ-۸، که بین روزهای ۸ تا ۱۰ ژوئن در سی آیلند (واقع در جورجیا) ایالات متحده برگزار می شود، ترسیم شده است. (الحیات ۱۳ فوریه ۲۰۰۴)

در این سند «تغییرات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی» مشخصی پیشنهاد شده است که به منزله پیش شرط های «پیشرفت دموکراسی و آزادی» جلوه داده شده اند. این پیشنهادها همانگونه که در بالا اشاره شد، به ویژه در زمینه اقتصادی، تقویت بخش خصوصی را به عنوان کلید سلامت اقتصادی و رشد دموکراسی می داند. در همین راستا «تاسیس مناطق آزاد تجاری» و پیوستن به «سازمان تجارت جهانی»، از دیگر اولویت های چنین نسخه یی برای حصول «دموکراسی» شمرده شده است.

از زمان افشای این طرح توسط «الحیات»، سند اخیر مورد انتقاد شدید کشورهای عربی و سایر کشورهای که در لیست «خاور میانه بزرگ» و هدف گسترش «دموکراسی» از نوع آمریکایی هستند، قرار گرفته است. علاوه بر کشورهای عربی، منطقه مورد نظر، افغانستان، ایران، پاکستان، ترکیه و اسرائیل را نیز در بر می گیرد. منطقه یی که جو ضد آمریکایی و مخالفت با آن رو به افزایش گذاشته است.

پس از حمله به عراق و اشغال نظامی آن توسط آمریکا و انگلستان که با مخالفت برخی کشورهای اصلی اروپا روبرو شد، ایالات متحده برای ممانعت از افزایش نفوذ کشورهای اروپایی در منطقه، طرح خود را در جامه طرحی از طرف «گ-۸» و «برای کمک به کشورهای عربی» ارائه کرده است. دولت بوش برای حفظ موقعیت ویژه آمریکا در خاورمیانه در جریان کنفرانس امنیتی جهان که در فوریه ۲۰۰۴ در مونیخ برگزار گردید، کشورهای عمده اروپایی عضو ناتو (از جمله آلمان و فرانسه) را متقاعد کرد که از این طرح حمایت کنند. هدف ممانعت از تشکیل اتحادیه های اقتصادی بین منطقه ای، از جمله، همیاری اروپایی - مدیترانه و یا همیاری خاور میانه، بین کشورهای اروپایی و خاورمیانه بود. آمریکا می کوشد که ابتکار عمل سیاسی را بدست گرفته و موقعیت از دست رفته خود را باز پس بگیرد. دعوت از سران کشورهای عربی برای شرکت در اجلاس گ-۸ نیز در همین راستا صورت گرفت که کشورهای عربی این دعوت را رد کردند. اما نباید این تصور پیش بیاید که رد دعوت برای حضور در اجلاس سران گ-۸ از سوی رهبران کشورهای عربی، از روی مخالفت با اهداف استعمارگرانه و جهانخواهانه آمریکا صورت می گیرد و یا اینکه امیران و شاهان ارتجاعی منطقه با درک قلابی بودن پروژه آمریکایی، مدافع دموکراسی هستند. واقعیت اینست که هیئت های حاکمه اکثر کشورهای منطقه

خاورمیانه در زمره ارتجاعی ترین شخصیت ها و نیروهای سیاسی هستند و هیچ توجهی به منافع مردم ندارند. حقوق زنان، کارگران و سایر زحمت کشان در این کشورها هیچ اعتباری ندارد و قوانین اساسی آنها از زمره ارتجاعی ترین قوانین در جهان است. آن ها خود قلع و قمع کننده دموکراسی، آزادی و ناقض حقوق بشر در کشورهای خود هستند و اگر چنین پیشنهادی را رد کرده اند، تنها بر پایه شرایط ویژه کنونی منطقه و برای بدست آوردن فرصت برای معامله در راستای تامین منافع خاص خود و خانواده هایشان و برای رسیدن به توافق های بهتر است و نه در راه دفاع از حقوق مردم، حقوقی که سال های متمادی نادیده گرفته شده است.

طرح «گسترش دموکراسی در خاور میانه بزرگ»، را باید در چارچوب سیاست های برتری طلبانه آمریکا در جهان ارزیابی کرد. هدف طرح آمریکایی «خاورمیانه بزرگ» تامین شرایط بهتر برای صاحبان سرمایه و شرکت های انحصاری فراملی می باشد، تا آن ها بتوانند به غارت و چپاول بیشتر مردم و زحمتکشان منطقه و منابع سرشار آن پردازند و شرایط مناسب تری برای ادامه سیاست های غارت گرانه آمریکا و گسترش «جهانی شدن» در خاورمیانه، ایجاد کند.

مرحله بی جدید در مبارزه مردم عراق بر ضد نیروهای اشغالگر

برگرفته از هفته نامه جهان مردم - ارگان حزب کمونیست آمریکا

با اعلام دولت موقت که متعاقب بحث ها و مجادلات طولانی ممکن شد، مبارزات مردم عراق برای استقلال و پایان دادن به اشغال آمریکا وارد مرحله جدیدی شده است. در این مرحله تلاش ها در جهت انتقال کنترل عرصه های اصلی زندگی مردم به دست نیروهای عراقی، و بازپس گیری کنترل نظامی، سیاسی - اقتصادی از آمریکا متمرکز خواهد گردید. اگرچه بوش حکوت انتقالی را پیروزی برنامه های سیاسی خود می داند، اما در نهایت این رهبران سیاسی عراق بودند که در همکاری با نماینده سازمان ملل - اخضر براهیمی - ترکیب رهبری جدید را تعیین کردند، - بعضی از کاندیداهای حمایت شده از طرف کاخ سفید و پنتاگون را رد کردند. در یک حرکت بحث انگیز، ایاد علاوی، سیاستمدار شیعه و تبعیدی سابق یعنی که با سیارابطاتی دارد، به عنوان نخست وزیر موقت انتخاب شد. بر اساس گزارش های عراقی هایی که در جریان این انتخاب بودند، کاندیداهای دیگر توسط احزاب اسلامی به بهانه لیبرال بودن و نیز توسط احزاب گُرد که نگرانی هایی نسبت به کاندیدها ابراز کرده بودند، رد شدند. در انتها علاوی سکولار که مسئولیت کمیسیون امور امنیتی - یکی از عرصه های عمده نگرانی مردم عراق - در شورای حکومتی عراق را به عهده داشت، به عنوان کاندیدایی قابل قبول برگزیده شد، اگرچه مورد توافق و قبول عامه نبود. یکی از مسئولین به روزنامه آبرور انگلستان گفت که «علاوی انتخابی بین بد و بدتر بود.»

اگرچه پیوندهای نزدیک علوی با وزارت کشور و سیای آمریکا اعتبار او را تا حد زیادی زیر علامت سؤال می برد، ولی بعضی از صاحب نظران او را به عنوان مدیری ماهر می بینند که در موقعیت خوبی برای برخورد با شرایط امنیتی وخیم و در حال فروپاشی عراق، قرار دارد. به گفته یک ناظر سیاسی عراقی، او را همچنین یک برنامه ریز تاکتیکی باهوش می دانند و امید این است که او در بست در خدمت منافع آمریکا نخواهد بود. بعضی از صاحب نظران انتخاب وی را مرتبط با درگیری بین مقامات وزارت خارجه و نظامی و سیای از یک طرف و ایدئولوگ های محافظه کاران جدید در پنتاگون و دیک چنی، که خود یکی از محرکان همیشگی جنگ در عراق بود، از طرف دیگری دانند. در پی واگذاری قدرت سیاسی به دولت انتقالی در ۱۰ تیرماه، -مسئولیت از «اولیای موقتی ائتلاف» تحت نفوذ نظامیان پنتاگون گرفته شده و مدیریت اشغال آمریکایی به وزارت خارجه محول خواهد شد، که پایگاهش در سفارت خانه عظیم آمریکا، به سرپرستی سیاستمدار کهنه کار روابط خارجی - جان نگرپونته - که ارتباطات وسیع با عملیات سیای در آمریکای مرکزی داشته، قرار خواهد داشت.

طبق اظهار سلام علی - سخنگوی حزب کمونیست عراق - علاوی مخالف سرسخت احمد چلیبی، که محبوب محافظه کاران بود، می باشد. چلیبی و متحدان وی از شرکت در دولت انتقالی حذف شدند و کاربرد وی فعلا به اتمام رسید، -حداقل برای دوره کنونی. غازی یاور - که سنی و از رهبران کهنه کار طایفه شمَر است، -به عنوان رئیس جمهور دوره گذار اعلام شد. طایفه شمَر یکی از بزرگ ترین و پرنفوذترین قبایل در منطقه است، که دربرگیرنده هر دو شاخه سنی و شیعه اسلام است. یاور، عضو شورای حکومتی سابق، روابط خوبی با کردها و شیعیان دارد و شدیداً به اشغال آمریکا معترض بوده است.

دو معاون موقت رییس جمهوری، یکی ابراهیم جعفری، از حزب الدعوة - یکی از دو حزب اصلی شیعه، و دیگری «رووش شاوای» از مجلس ملی کردها و عضو حزب دموکرات کردستان - یکی از دو حزب اصلی کردستان - است.

کردها به طور قابل توجهی در دولت انتقالی پستهای متعددی گرفته اند که در میان آنها می توان از هوشیار زیباری عضو حزب دموکرات کردستان نام برد که در سمت وزارت خارجه باقی خواهد ماند. معاون نخست وزیر - برهام صالح - نخست وزیر منطقه کردستان آزاد و عضو اتحادیه میهنی کردستان است. کردها از ۱۹۷۰ در منطقه خود دارای خودمختاری شدند ولی هیچ مسئولیتی در حکومت مرکزی نداشتند. خودمختاری آنها توسط صدام نادیده گرفته شد و هزاران کرد در ۱۹۷۵ قتل عام شدند. امروزه نیروهای مترقی فدرالیسمی را که دربر دارنده حکومت خودمختار کردها و همچنین همکاری آنها و سایر ملیتهای ساکن عراق در حکومت مرکزی باشد، به عنوان عنصر اصلی اتحاد و استقلال کشور می بینند. یک اقدام جدید دیگر انتخاب ۶ عضو زن در کابینه ۳۳ نفری است که در میان آنان، مفید الجزیری از حزب کمونیست به عنوان وزیر فرهنگ حضور دارد. در حال حاضر مقدمات برگزاری کنفرانس ملی ۱۰۰۰ نفری در ژوئیه در حال تهیه است. طبق اظهار رفیق سلام علی، سخنگوی حزب کمونیست عراق، - «این گردهمایی یک شورای صد نفره را انتخاب خواهد کرد که امیدواریم بر امور دولت موقت نظارت و تاثیر داشته باشد.» این شورا قرار است که اختیار داشته باشد با اکثریت دو سوم آرا قوانین تصویب شده توسط دولت موقت را و تو کند. رفیق سلام علی، عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست عراق، که در دفتر حزب در لندن مستقر است، گفت که نقش نظارتی شورا یک مصالحه بود. «این شورا می بایست قدرت واقعی داشته باشد.»

وی همچنین به خبرنگار «جهان مردم» گفت کمونیستها اکنون فعالیت خود را در عرصه های مبارزه سیاسی و انتخاباتی متمرکز می کنند. به گفته او، حزب کمونیست عراق تمام تلاش خود را در مبارزه برای دستیابی عراق به استقلال کامل به کار خواهد انداخت. وی متذکر شد که آمریکا با مانورهای خود در صدد تصویب قطعنامه ای در سازمان ملل متحد است تا از طریق آن کنترل نظامی - اقتصادی خود در عراق را حفظ نماید. پیش نویس ارابه شده توسط آمریکا در اساس اجازه می دهد که نیروهای نظامی آمریکا تا پایان سال ۲۰۰۵ در عراق بمانند.

نوشته سوزان وب،

People's Weekly World Newspaper, 3
June 2004

بر گرفته از هفته نامه جهان مردم

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هر گونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
3. <http://www.tudehpartyiran.org>

Nameh Mardom-NO 688
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

7 June 2004

شماره فاکس و
تلفن پیام گیر ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

نام IRAN e.V.
شماره حساب 790020580
کد بانک 10050000
بانک Berliner Sparkasse